

Yaşasın Şiirler Azizim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Mart 2022

Düşsel bir servet sözcüklerin ilhamı aralıksız hayatı kürediyimse doğrudur ve yalnızlığın esvabıdır çektiğim üzerime.

Rotamda ne çok kayyum.

Varlığımda saklı hazan ve hüznün.

Göğün paralelinde bir dünya benimki dünyevi nimetlerin uzağında ve aksayan ayağı sözcüklerin bense dik başlı ve onuruma düşkün aymazlığında gecenin bazen yağın rahmetin...

Ah, dalkavuğu mevsimin içimden sökün eden hüznün.

Yarıladığım ömür ne ki mademki sadece on yıl oldu kalemimle tanışıklığım en çok da sevgi ve umut, yüreği ihya eden ikramı evrenin en çok da yazdığım ölüm fermanı takılmışken kalemlikte saydam ruhum şeffaf yüreğim, şakıyan iç sesim en sevdiğim en sevdiğim: nemalandığım duygular bazen tüten üzerinde yazdığım şiirin bazen içine düştüğüm bir tuzak nasıl ki uzak kalamıyorum şiirlerin dünyasından.

İhya ettiğim aşk.

İmha ettiğim nefret dolu salkım saçak ne çok insan bense beyhude bir aşkı bilinmez bir mealde tek tek d/okuyorum bana iyi gelecek meramı.

Tünediğim gök kubbe.

Türevimse aşk ve sözcükler ah, bir de ruh ikizim İstanbul ve işte perde perde yükseliyor sesi rüzgârın bazen ters takla attığım en çok da ben iken canımı yaktığım.

Münzevi gölgeler.

Müridiyim iklimin peşi sıra gittiğim ve diktiğim kuyruğu özlemin bazen uzayan burnu Pinokyo'nun ve ben en çok da ona kızgınım.

Yalan söylemek ne haddime ve işte düştü yolum Alice nasıl ki harikalar diyarında...

Yaşasın, yaşasın şiirler, azizim.

İki cihanda aziz olsun sözcükler, yürekler.

Öyle bir minval ki yazmak bense çoktan terk etmişken yeryüzündeki kabrimi.

Aşkın asası.

İçimde uçuşan nice dilek nice kelebek.

Şiarım yarın Şimal yıldızım ise diğer yarım ve iki adım var iken adımladığım her bir ad'ım.

Gülümsediğim ağlarken.

Yorulduğum severken.

Yıldızlar çakar gözlerim bazen s/üzülürüm imge imge niyetim saklı Allah katında.

Şirazesı kayan insan oğlu iyi de bizler doğmamış mıydık daha dün gibi aşkın kıblesinde yanıp tutuşan yüreklerimiz narı sevginin niyaz eylediğimiz her gün gecenin de rüzgârı efkârı çoğaltan bazen kayan bir yıldız gibi peşine takıldığımız umudun ve sevginin.

Gönlü hoş tutan.

Bazen nifak sokanlar içine düşülesi boşluğu cennete dönüştürmek adına sessizce sevdiğim ve yazdığım

dünün cinnet akşamlarından uzakta yalnızlığın sefasını sürerken bir ömür kalemin de gıki çıkmamışken öncesinde.

Şiire namzet hayat.

Hayatın da ta kendisi iken şiirler.

Şirin bir teyakkuzdur bazen sırtlandığım ve içimi deştığım bazen içerlediğim bazen çizmeyi aşanlara sitemim ve asla ihlal etmezken sınırlarını insanların ve işte isyanım da gölge edenlere.

İhtimamla sevdiğim doğrudur.

İhya ettiğim yüreğimi ve mazbut benliğimle uçtuğum da doğru dipsiz gök kubbede...

Aradığımı zaten ilk gün buldum ve şimdi kayıp diğer yarımı arıyorum.

Tecelli eden gün ve gece teselli bulduğum aşk ve sevgi ve şiir.

Hizaya geldiğim çeke çeke acılarını.

Bir sıkımlık canım olsa ne ki ben kendim iken kendime yabancı?

Ve işte yakınlaştığım içimdeki çocuk: yetim bir kasideye sığınan bazen bir meczup bazen münzevi o yabancı ve tek muktedir olan evrene İlahi Aşkın asası saklı içimde ve dillenir de dillenir yüreğim içimi bilen ve benden emin olan sadece Rabbim.

Dilemması ömrün direttiğim.

Direncimin kırıldığı bazen şafak saydığım...

Şecerem hizalı.

Sancağım sevdalı.

Sadık olduğum Mevla'mı en çok sevdiğim değil mi ki İlahi Aşkın yüreği ferah tutan varlığı.

Kubbede saklı şiarı duyguların.

Yer küreninse yok dokunulmazlığı sadece sevdikçe ulaşır insan en ulu rakıma ve sevdiğimden öte İlahi Makamın çağrısı ağrımıyor artık kalbim varsın boş kalsın kabrim kadri Rabbimin kayıp da bulduğum içimde saklı onca mucizeyi gerçek kılana şükrettiğim ve hamt ettiğim kadar haiz olduğum dertleri yine Rabbin izniyle yok saydığım ve evet, ben bir şiirim bilinmeze gebe binlerce dize, diz dize yaşadığım Hakkın rahmetiyle ve o halde:

Yaşasın umut ve sevgi: şiirler ki ruhun kulpu ve işte evrenin dahi ihya olduğu; bir de baş koydum mu Şems'in yoluna aradığım kadar İlahi Işığı nasıl da aydınlatır içimi varsın gecenin karanlığına çömeyim varsın efkârı da dize dize içeyim elbet aşkın hünkârı ve bilinmezın hükümrânı nasıl da vakıf ezelden ebediyete...

DOSTLARDAN İNCİLER

Şiirler yazmadan geçer mi günler..Bugünler, yarınlar geçmişti dünler...Şairler şiiri rüyada görürArdından koşarak her zaman inler.....TEŞEKKÜRLER DEĞERLİ ŞÜKRÜ ATAY HOCAM